

POCZWIERTOWAĆ (3) *vb pf*

poczwiertować (3), [**poćwiertować**].

Teksty nie oznaczają é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

inf poczwiertować (1). *♦ fut 3 pl* poczwiertują (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zadać śmierć przez obcinanie po kolei członków [kogo] (3) :

W połączeniach szeregowych (2): [Janusz siedmigrodzki wojewoda kazał] drugie poczwiertować [poćwiertować BielKron 1551 276]/ popalić y rozmaitymi mękami potrapić BielKron 413; Abowiem pátrż z onego wdzięcznego pokoju który świát pieśczośzkom swym dawa/ iż iedny powieszą/ drugie pobiją/ poczwierthuią drugie/ drudzy też od gorzałek álbo od inšzego rozmaitego obżárstwą íprofnemi wrzody á rozmaitemi niemocami pozdycháią/ nogi ręce połamią. RejZwierc 132v.

Szereg: »powiesić albo poczwiertować« (1): ále przyidzie nam íść Albo ná Nis, albo gdzie fłużyć zá gránice, Albo rozbiiać: potym nas obudwu powieszą, Albo więc poczwiertuią CiekPotr 41.

Formacje współrdzenne cf CZWIERTOWAĆ.

AW, (MM)